стоятъ въ дъсно. Св. Богородица подава Младенеца — Христосъ на Симеона: повитъ въ бъло, той е обърнатъ съ лице къмъ майка си; около главата му нимбъ. Йосифъ държи два гължба. Симеонъ е наведенъ и поема Христа съ дветъ си ржце, покрити съ края на химатия. Св. Богородица е въ тъмно-малиновъ ма-. форий, Йосифъ-въ синьо облѣкло. Всичкить фигури сж съ нимбове. Между Св. Богородица. Анна и Симеонъ се вижда кржгълъ засводенъ киворий върху колони съ червена завеса, която е обтегната между колонитъ и е закачена за една отъ тѣхъ. Предъ кивория — низки врата на алтарната преграда. Цълата сцена е зле запазена. Надписъ: срътение г(пе).

№ 26. **Кръщението** (табл. XI).

По сръдата на сцената се намира ръката Йорданъ, представена въ видъ на воденъ стълбъ, възвитъ нагоре, между два високи хълма. Доле водниятъ стълбъ се значително разширява, заемайки цѣлата ширина на композицията. Въ ръката Христосъ, голъ, полу-обърнатъ на дъсно, пристжпва съ дъсния си кракъ къмъ Св. Ивана, като закрива съ дъсната си ржка срамотната си часть и простира напредъ лъвата си ржка. На бръга въ дъсно стои Св. Иванъ, съ цъла глава по-високъ отъ Христа. Дъсниятъ му кракъ е дигнатъ съ пресилено движение. Той слага дѣсната си ржка върху главата на Христа, а лъвата му ржка придържа края на тъмно-виолетовия химатий, наметнатъ върху бъла туника. Отъ лъво се навеждатъ три ангела, като простиратъ ржцетъ си, покрити съ края на дрехитъ имъ. Тъ сж твърде много изтрити, поради което едва личатъ. Нимбоветъ имъ сж: жълтъ, червенъ и синь. Водитъ на Йорданъ сж небесно сини, съ бѣли хоризонтални струи. Въ дъсния доленъ жгълъ малка гола фигура плава къмъ Христа.

№ 27. **Въскръсението** на **Лазаря** (табл. XIV *c*).

Отъ лѣво се приближава Христосъ, дигайки къмъ Лазаря благославящата си

à droite. La Vierge présente à Siméon l'Enfant Jésus, emmailloté de blanc; le visage nimbé est tourné vers sa mère. Joseph apporte deux pigeons. Siméon s'incline et étend, pour recevoir l'Enfant, ses bras recouverts de son himation. La Vierge est vêtue d'un maphorium violet sombre, Joseph d'une étoffe bleu-foncé. La couleur des autres tissus ne se distingue plus. Toutes les figures sont nimbées. Entre la Vierge, Sainte Anne et Siméon, on apercoit un ciborium rond et voûté, monté sur des colonnes muni d'un rideau rouge, tiré entre elles et assujetti à l'une des colonnes. En avant du ciborium, les petites portes basses de la grille de l'autel. Toute la peinture s'est mal conservée. Inscription: correnne r(ne).

№ 26. Le Baptême (pl. XI).

Au centre de la scène, le Jourdain, sous l'aspect d'une colonne d'eau, s'incurvant en haut, resserré entre deux hautes montagnes. Au-dessous la colonne d'eau s'élargit sensiblement, occupant toute la largeur de la composition. Dans le Jourdain, le Christ nu. Tourné de trois-quarts à droite, il s'avance vers Jean-Baptiste (la jambe gauche est ramenée obliquement, la main droite cachant le sexe, l'avantbras gauche soulevé). Sur la rive droite, Jean-Baptiste est debout, dépassant le Christ de la tête. Sa jambe droite est soulevée d'un mouvement exagéré. Il impose sa main sur la tête du Sauveur, sa main gauche retient le pan de son himation violet sombre (posé sur une tunique blanche). A gauche, trois anges inclinés étendent les bras couverts d'un pan de leur vêtement. Ils sont tellement effacés qu'on les distingue à peine. Les nimbes sont jaune, rouge, bleu foncé. Dans le Jourdain bleu pâle, des bandes horizontales blanches figurent le courant, et dans le coin de droite, en bas, un tout petit personnage nu nage vers le Christ.

$N_{\odot}$ 27. La Resurrection de Lazare (pl. XIV c).

A gauche s'avance le Christ, levant vers Lazare sa main en un geste de bé-